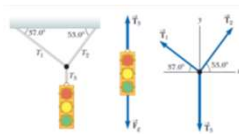

Zasady dynamiki

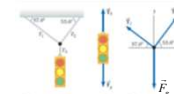
I zasada dynamiki Newtona

Jeżeli suma wektorowa sił działających na ciało jest równa zero, to ciało pozostaje w spoczynku lub porusza się ruchem prostoliniowym ze stałą prędkością.

Przykład 1 Wyznaczyć siły naciągu lin

$$\begin{aligned} \sum F_y = 0 &\rightarrow T_1 - F_g = 0 \\ T_1 &= F_g = 122 \text{ N} \end{aligned}$$

Force	x Component	y Component
\vec{T}_1	$-T_1 \cos 37.0^\circ$	$T_1 \sin 37.0^\circ$
\vec{T}_2	$T_2 \cos 53.0^\circ$	$T_2 \sin 53.0^\circ$
\vec{T}_3	0	-122 N

$$(1) \sum F_x = -T_1 \cos 37.0^\circ + T_2 \cos 53.0^\circ = 0$$

$$(2) \sum F_y = T_1 \sin 37.0^\circ + T_2 \sin 53.0^\circ + (-122 \text{ N}) = 0$$

$$(3) T_2 = T_1 \left(\frac{\cos 37.0^\circ}{\cos 53.0^\circ} \right) = 1.33T_1$$

$$T_1 \sin 37.0^\circ + (1.33T_1) \sin 53.0^\circ - 122 \text{ N} = 0$$

$$T_1 = 73.4 \text{ N}$$

$$T_2 = 1.33T_1 = 97.4 \text{ N}$$

II zasada dynamiki Newtona

I. Pęd punktu materialnego

$$\vec{p} = m \cdot \vec{v}$$

II. Druga zasada dynamiki

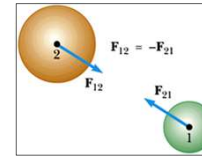
$$\Delta \vec{p} = \vec{F} \cdot \Delta t$$

$$\vec{F} = \frac{\Delta \vec{p}}{\Delta t}$$

Jeżeli masa nie ulega zmianie :

$$\vec{F} = \frac{\Delta(m\vec{v})}{\Delta t} = m \frac{\Delta \vec{v}}{\Delta t} = m\vec{a}$$

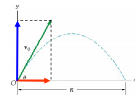
Trzecia zasada dynamiki

$$\vec{F}_{12} = -\vec{F}_{21}$$

Rzut ukośny - równanie toru

$$v_{0x} = v_0 \cos(\theta)$$

$$v_{0y} = v_0 \sin(\theta)$$

Zasięg

$$x = v_{0x} t$$

$$y = v_{0y} t - g \frac{t^2}{2}$$

$$t = \frac{x}{v_{0x}}$$

$$y = v_{0y} \frac{x}{v_{0x}} - g \frac{\left(\frac{x}{v_{0x}}\right)^2}{2} = x \lg \theta - \frac{g}{2v_{0x}^2 \cos^2(\theta)} x^2$$

$$y = 0 \Rightarrow R \left(\lg \theta - \frac{g}{2v_0^2 \cos^2(\theta)} R \right) = 0$$

$$R = \frac{\sin \theta}{\cos \theta} \frac{2v_0^2 \cos^2(\theta)}{g} = \frac{v_0^2 \sin(2\theta)}{g}$$

7

Zasady dynamiki Newtona – demon Laplace'a

Znając położenia początkowe, początkowe prędkości ciał oraz działające na nie siły można wyznaczyć dokładnie ich dalsze zachowanie.

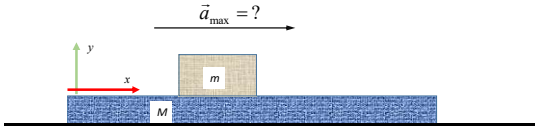
Na przykład w przypadku jednego ciała na które działa stała siła \vec{F}

$$\vec{a} = \frac{1}{m} \vec{F}$$

$$\vec{v} = \vec{a}t + \vec{v}(0)$$

$$\vec{r} = \vec{v}(0)t + \frac{1}{2} \vec{a}t^2$$

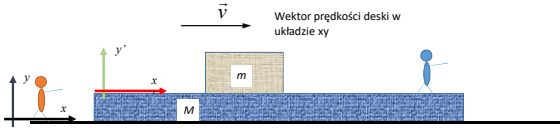
Względność ruchu – układy odniesienia

Na poziomym stole leży deska na której położono klocek o masie m . Jaka może być maksymalna wartość przyspieszenia deski, przy której klocek jeszcze nie przesuwa się po desce?

Względność ruchu – układy odniesienia

Umieścimy na desce naszego obserwatora. Wprowadzimy również drugiego obserwatora na podłodze po której porusza się deska.

Wektor prędkości deski w układzie xy

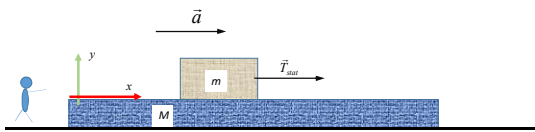
Niech klocek spoczywa na desce. Prędkość klocka **względem deski** równa się 0 m/s.

Niech deska porusza się po podłodze ze stałą prędkością. Prędkość klocka **względem podłogi** jest taka sama jak prędkość deski względem podłogi.

Wniosek. Kiedy opisujemy ruch obiektu, to zawsze musimy określić układ odniesienia względem którego opisujemy ruch.

Względność ruchu – układy odniesienia

Umieścimy na podłodze naszego obserwatora i zwiążmy z nim układ odniesienia. Jest to układ inercyjny. Niech deska porusza się z stałym przyspieszeniem względem podłogi. Z takim samym przyspieszeniem względem podłogi musi poruszać się również klocek.

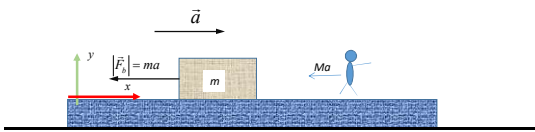
$$\vec{T}_{stat} = m\vec{a}$$

Maksymalna wartość siły tarcia statycznego $T_{stat,max} = \mu_{stat}N$

$$\vec{a}_{max} = \frac{\mu_{stat}N}{m} = \frac{\mu_{stat}mg}{m} = \mu_{stat}g$$

Względność ruchu – układy odniesienia

Umieścimy na desce naszego obserwatora i zwiążmy z deską układ odniesienia. Jest to układ nieinercyjny w którym na każde ciało działa siła bezwładności $\vec{F}_b = m_{ob}(-\vec{a})$

Względność ruchu – układy odniesienia

Umieścimy na desce naszego obserwatora i zwiążmy z deską układ odniesienia. Jest to układ nieinercyjny w którym na każde ciało działa siła bezwładności $\vec{F}_b = m_i \cdot (-\vec{a})$

$$\vec{F}_b + \vec{T}_{stat} = 0$$

Maksymalna wartość siły tarcia statycznego $T_{stat,max} = \mu_{stat} N$

Względność ruchu – układy odniesienia

$$\vec{F}_b = -\vec{T}_{stat}$$

$$T_{max,stat} = \mu_{stat} \cdot mg$$

$$F_b = ma \leq \mu_{stat} \cdot mg$$

$$a \leq \mu_{stat} \cdot g \Rightarrow a_{max} = \mu_{stat} \cdot g$$

Względność ruchu – układy odniesienia

Przykład 2

••4.88 A block of mass $m_1 = 2.30$ kg is placed in front of a block of mass $m_2 = 5.20$ kg, as shown in the figure. The coefficient of static friction between m_1 and m_2 is 0.65, and there is negligible friction between the larger block and the tabletop.

- What forces are acting on m_1 ?
- What is the minimum external force F that can be applied to m_2 so that m_1 does not fall?
- What is the contact force between m_1 and m_2 ?
- What is the net force acting on m_2 when the force found in part (b) is applied?

Względność ruchu – układy odniesienia

••4.88 A block of mass $m_1 = 2.30$ kg is placed in front of a block of mass $m_2 = 5.20$ kg, as shown in the figure. The coefficient of static friction between m_1 and m_2 is 0.65, and there is negligible friction between the larger block and the tabletop.

- What forces are acting on m_1 ?
- What is the minimum external force F that can be applied to m_2 so that m_1 does not fall?
- What is the contact force between m_1 and m_2 ?
- What is the net force acting on m_2 when the force found in part (b) is applied?

- $m_1 g - T = 0$
 $T \leq T_{max} = N f_s$
 $T = m_1 g \leq N f_s$
 $N \geq \frac{m_1 g}{f_s}$
 $N = m_1 a$
 $a \geq \frac{g}{f}$
 $F_{min} = (m_1 + m_2) \frac{g}{f}$
- $F_2 = F - N = m_2 a = m_2 \frac{g}{f}$

Zasady dynamiki Newtona – demon Laplace'a

Znając położenia początkowe, początkowe prędkości ciał oraz działające na nie siły można wyznaczyć **dokładnie** ich dalsze zachowanie.

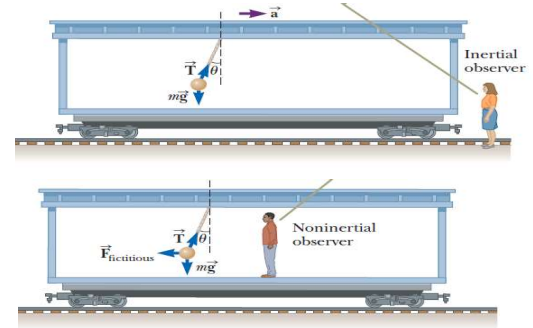
Na przykład w przypadku jednego ciała na które działa stała siła \vec{F}

$$\vec{a} = \frac{1}{m} \vec{F}$$

$$\vec{v} = \vec{a}t + \vec{v}(0)$$

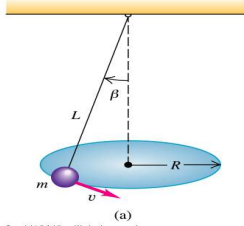
$$\vec{r} = \vec{v}(0)t + \frac{1}{2} \vec{a}t^2$$

Układy nieinercyjne

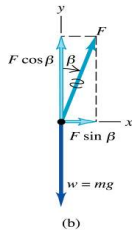

Układy inercyjne

Wyznaczyć wartość okresu obiegu. Z punktu widzenia obserwatora w **inercyjnym** układzie odniesienia

Copyright © Addison Wesley Longman, Inc.

F – siła naciągu liny

$$F \cos \beta = mg$$

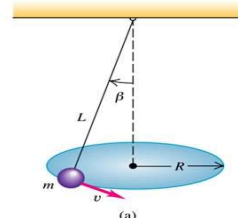
$$F \sin \beta = \frac{m v^2}{R}$$

$$\tan \beta = \frac{v^2}{Rg}$$

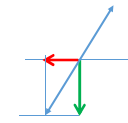
$$T = \frac{2\pi R}{v} = \sqrt{\frac{R}{r \cdot \tan \beta}} \Leftrightarrow T = 2\pi \sqrt{\frac{L \cos \beta}{g}}$$

Układy nieinercyjne

Wyznaczyć wartość okresu obiegu. Z punktu widzenia obserwatora w **nieinercyjnym** układzie odniesienia

Copyright © Addison Wesley Longman, Inc.

F – siła naciągu liny

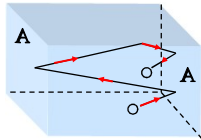
$$F \cos \beta = mg$$

$$F \sin \beta = \frac{m v^2}{R}$$

$$\tan \beta = \frac{v^2}{Rg}$$

$$\Leftrightarrow T = 2\pi \sqrt{\frac{L \cos \beta}{g}}$$

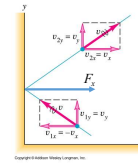
ciśnienie gazu

$$\vec{F} = \frac{\Delta \vec{p}}{\Delta t}$$

$$F_x = \frac{\Delta p_x}{\Delta t} \quad F_y = \frac{\Delta p_y}{\Delta t}$$

Ciśnienie wywierane przez gaz na ścianki naczynia

a) jedna cząstka

założenie: zderzenia doskonale sprężyste

$$\frac{mv_x^2}{2} = \frac{mv_x'^2}{2} \Rightarrow |v_x| = |v_x'|$$

$$\vec{F}_y = 0 \Rightarrow \Delta p_y = 0 \Rightarrow v_y = v_y'$$

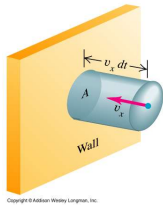
zmiana pędu w wyniku zderzenia:

$$\Delta p_x = mv_{2x} - mv_{1x} \Rightarrow F_x = \frac{\Delta p_x}{\Delta t} = \frac{2mv_x}{\Delta t}$$

$$F_x = \frac{2mv_x}{\Delta t}$$

Ciśnienie wywierane przez gaz na ścianki naczynia

b) gaz doskonały o koncentracji n

ΔN - ilość cząstek uderzających w czasie Δt w fragment ściany o powierzchni ΔS

$$\Delta N = \frac{1}{2} n v_x \Delta t \Delta S$$

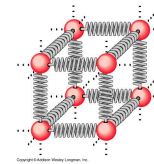
$$F = \frac{2mv_x}{\Delta t} \cdot \frac{1}{2} n v_x \Delta t \Delta S$$

$$p = \frac{F}{\Delta S} = 2n \left(\frac{mv_x^2}{2} \right)$$

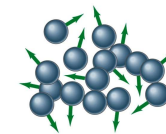
Jak powiązać energię kinetyczną cząstki z jakimś parametrem makroskopowym?

Temperatura

- Temperatura jest miarą energii kinetycznej cząstek.
- Zderzenia pomiędzy cząstkami powodują redystrybucję energii

Monokryształ

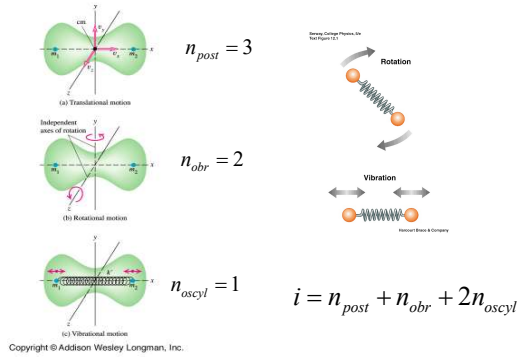

(b)

Ciecz, gaz

Stopnie swobody

Liczba stopni swobody = liczba niezależnych parametrów potrzebnych do opisanie położenia cząstki. Jako przykład rozpatrzmy cząstkę dwuatomową.

Stopnie swobody

* Zasada ekwipartycji energii

Na każdy stopień swobody przypada taka sama energia kinetyczna równa :

$$E = \frac{1}{2}kT$$

k - stała Boltzmana

Średnia energia cząstki :

$$\langle E \rangle = \frac{i}{2}kT$$

Energia wewnętrzna gazu doskonałego

- Energia wewnętrzna n moli gazu doskonałego

$$U = nN_A \cdot \langle E \rangle = \frac{i}{2}nN_A kT = \frac{i}{2}nRT$$

Przykład.

Średnia prędkość kwadratowa cząsteczki O_2 w temperaturze 300K

$$m(O_2) = 5.3 \times 10^{-26} \text{ kg}$$

$$\frac{m \langle v^2 \rangle}{2} = \frac{3}{2}kT \Rightarrow v_{sr,kw} = \sqrt{\langle v^2 \rangle} = \sqrt{\frac{3kT}{m}}$$

$$v_{sr,kw} = 480 \text{ m/s}$$

Ciśnienie wywierane przez gaz na ścianki naczynia

Cząstki w gazie poruszają się całkowicie chaotycznie, stąd

$$v_x^2 = v_y^2 = v_z^2 \quad \longrightarrow \quad v_c^2 = v_x^2 + v_y^2 + v_z^2 = 3v_x^2$$

$$E_k = \frac{m(v_x^2 + v_y^2 + v_z^2)}{2} = \frac{3mv_x^2}{2}$$

$$p = 2n \cdot \frac{1}{3} \cdot \frac{3 \cdot mv_x^2}{2} = \frac{2}{3} n \cdot E_k$$

$$p = \frac{2}{3} n \cdot E_k = \frac{2}{3} n \cdot \frac{3}{2} kT = nkT$$

Ciśnienie wywierane przez gaz na ścianki naczynia

Równanie gazu doskonałego

$$p = nkT$$

$$n = \frac{N}{V} = \frac{n_{mol} \cdot N_A}{V} \Rightarrow p = \frac{n_{mol}}{V} N_A kT$$

n_{mol} - ilość moli gazu

Równanie gazu doskonałego

$$pV = n_{mol} RT$$